

GARABANDAL NIEUWSBRIEF

Nr.II Maart 2003 Een uitgave van de Stichting Garabandal Centrum Nederland.

Postbus 271, 2280 AG Rijswijk. K.v.K. 27184198 Email: maryann@wanadoo.nl www.garabandal.nl

Tel. 06-20445819 - Rek. 55.94.77.716 België: 750-9537649-82. Redactie en Pelgrimsvervoer:

Wim Langeveld. J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim. Tel 0252-214191 - Rek. 3572.31.678

Email: w.langeveld@worldonline.nl Rie van der Ven Fonds 3572.12.959 (voor minder draagkrachtige pelgrims)

VOORWOORD

Beste Garabandal-vrienden,

Oktober 1962 stond de wereld aan de rand van de afgrond. De toenmalige Sovjet-Unie onder leiding van Nikita Chroetsjef. zond raketten met atoomladingen naar het Cuba van Fidel Castro. Spionagevliegtuigen van de VS. ontdekten de raketopstellingen. Dit werd door de VS. als een directe bedreiging van haar grondgebied gezien. President John Kennedy stelde toen een zee blokkade rond Cuba in om Russische schepen beladen met atoom- raketten te beletten dat zij Cuba zouden bereiken.

Paus Johannes de XIII ste was toen de regerende paus. Afgelopen jaar zijn er diverse documentaires op de T.V. geweest. Uit deze documentaires kwam naar voren dat de mensheid ternauwernood aan een verschrikkelijke atoom-oorlog is ontsnapt. Paus Johannes de XIII ste heeft door zijn bemiddeling daartoe een zeer belangrijke bijdrage geleverd om deze huiveringwekkende catastrofe te voorkomen.

De verschijningen van Maria in Garabandal waren toen nog in volle gang. Bijna iedere dag, avond en nacht verscheen zij aan de zienersjes.

Toen de crisis rond 22 Oktober een hoogtepunt bereikte en President Kennedy het Amerikaanse volk via radio en T.V. op hoogte stelde van de plaatsing van de raketten op Cuba, welke er toe zou leiden dat de twee atoomgrootmachten in een verschrikkelijke kernoorlog verwickeld zouden kunnen raken, was deze angstaanjagende ontwikkeling ook het gesprek van de dag in Spanje. De meisjes spraken met Maria daarover, dat de mensen daarover zich grote zorgen maakten. Maria heeft toen tegen de meisjes gezegd dat er **nooit een derde wereldoorlog zou komen.**

Wij zijn nu 2003. en weer maakt de wereld zich grote zorgen voor de bijna onafwendbare oorlog met Irak, en de de gevaarlijke ontwikkeling in Noord Korea, de laatste Stalinistische communistische staat in de wereld, die tegen alle afspraken in weer een atoomreactor heeft opgestart en volgens de geheime diensten binnen korte tijd een-atoombom kan fabriceren. Dit tot grote zorgen van Amerika en vooral Japan, die als enige natie heeft moeten lijden in Aug. 1945 van de atoombom aanvallen op Hiroshima en Nagasaki. Door Garabandal weten wij dat de wereld voor een derde wereldoorlog wordt gespaard. Dat neemt niet weg dat de mensheid afstevent naar een beslissende crisis in haar voortbestaan.

Mijn persoonlijke gedachte is dat de Waarschuwing bedoeld is om de Mensheid voor een 3^e Wereldoorlog te behoeden. Vandaar dat ik in het artikel 'De twee bedevaarten' schrijf,

INHOUD:

- Voorwoord
- De H. Vader en de Rozenkrans, Garabandal en de Rozenkrans.
- Meer over Pater Pio en Garabandal
- De twee bedevaarten.
- Eucharistische heiligen.
- Heroprichting van het Gilde van het H. Sacrament van de Niervaart in Breda
- Informatie.

dat in deze maanden: Maart, April of Mei, eerst de Waarschuwing en dan het Grote Wonder zal kunnen gebeuren. Dit schrijf ik onder het grootse voorbehoud. Maar dat zal wel inhouden dat het bijna onmogelijk is een veerboot te charteren. Echter, wij houden er rekening mee dat het Grote Wonder nog enige jaren op zich laat wachten. Vandaar de plannen met die z.g oefenpelgrimage in Sept. 2004. Maar dan weer de vraag, leeft de H. Vader nog?

Leest U dus heel goed op blz. 6 mijn gedachtegang daaromtrent. Als Garabandal Centrum van Nederland, willen wij U zo eerlijk en nauwkeurig mogelijk voorlichten. Wij hopen dat U begrip toont voor onze onzekerheden en twijfels. Simus Vigilantes: laten wij dus waakzaam zijn. Wij danken al onze weldoeners voor hun bijdrage voor de Nieuwsbrief, op rekening: 3572.31.678 Wim Langeveld. 4 Maart, de maand van St. Jozef

De Boodschappen van Garabandal

18 Oktober 1961 - Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het **H. Sacrament** te bezoeken. Als eerste punt werd gezegd dat de mensen goed moesten leven en als ze dat niet deden, zouden ze daarvoor een zware straf over zich afroepen. Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is.

18 Juni 1965 - Bij monde van de H. Michaël klaagde O.L.Vrouw dat haar eerste boodschap niet serieus genomen was en zij waarschuwde dat dit haar laatste Boodschap zou zijn. Ze zei dat de beker die eerst steeds voller raakte, nu aan het overlopen was. Zij deed mede, dat veel priesters, bisschoppen en kardinalen op de weg van het verloren gingen en vele gelovigen met zich meenamen.

Zij betreurde het dat steeds **minder** belang werd gehecht aan de **H. Eucharistie**.

Ze zei dat we Gods toorn door onze inspanningen van ons af zouden wenden als we in oprechtheid er om vroegen, onze verzoeken zouden worden ingewilligd.

Haar laatste woorden waren een aansporing om meer offers te brengen en het **lijden van Jezus te overwegen**.

De H. Vader en de Rozenkrans, Garabandal en de Rozenkrans

Paus Johannes Paulus II heeft de periode van oktober 2002 tot oktober 2003 uitgeroepen tot Jaar van de Rozenkrans. Hij deed dat op 17 Oktober 2002 tijdens de viering van de 24e verjaardag van zijn verkiezing tot hoofd van de Rooms-Katholieke Kerk.

Het Jaar van de Rozenkrans heeft duidelijk te maken met Fatima. Daar wordt sinds 1917 de Moeder Gods en Maagd Maria vereerd als O.L.V. van de Rozenkrans. Toen paus Johannes Paulus II op 13 mei 1982 in Fatima was als dank voor zijn redding van de bloedige moordaanslag op het Sint-Pietersplein precies een jaar eerder, zei hij: "Het is voor mij een eer voor de verdere bekendmaking van de 'boodschap

Meisje met haar rozenkrans op het St. Pietersplein

van Fatima' mijn bloed vergoten te hebben!" Het zijn woorden die werden uitgesproken in een gesprek met de toenmalige bisschop van Leiria-Fatima, **Alberto Cosmedo Amaral**. Nu twintig jaar

later blijkt paus Johannes Paulus II het 25e jaar van zijn pontificaat te willen vieren, als een Jaar van de Rozenkrans! Niemand zal het hem kwalijk nemen dat dit lijkt op een identificatie met de repeterende wens van 'de boodschap van Fatima'; Bidt dagelijks de rozenkrans! (Uit Katholiek Nieuwsblad 25-10-2002)

De rozenkrans, een gebed ter ere van Maria, is 'mijn lievelingsgebed', zei de 82-jarige kerkvorst. Tot dusver overwogen gelovigen tijdens dit gebed vijftien geloofsgeheimen over het leven van Jezus en Maria. In zijn gepubliceerde apostolische brief Rosarium Virginis Mariae (De rozenkrans van de Maagd Maria) heeft de paus voor het eerst in eeuwen vijf nieuwe geheimen aan het rozenkransgebed toegevoegd. Die hij de 'lichtende' geheimen noemt. Deze zijn gebaseerd op het openbare leven van Jezus:

1. DE DOOP IN DE JORDAAN
2. DE ZELF OPENBARING BIJ DE BRUILOFT VAN KANA
3. DE VERKONDIGING VAN HET RIJK GODS
4. DE WONDERBAARLIJKE GEDAANTEVERANDERING OP DE TABOR
5. DE INSTELLING VAN DE EUGCHARISTIE

De kerkleider herhaalde tegenover de duizenden pelgrims en toeristen op het Sint-Pietersplein in Rome dat hij zijn missie 'tot het einde' wil volbrengen. Daarmee maakte hij opnieuw een einde aan speculaties over een mogelijk aftreden vanwege zijn gezondheidstoestand.

De huidige paus, in Polen geboren als Karol Wojtyła, staat sinds 1978 aan het hoofd van de RK-Kerk. Hij is intussen op de vijfde plaats terechtgekomen van de ranglijst van pausen met de langste ambtstermijn. Petrus geldt als de eerste paus, aan wie Jezus persoonlijk de leiding van de kerk heeft

toevertrouwd. Sinds zijn verkiezing heeft de paus tijdens 98 buitenlandse reizen 129 landen bezocht. Hij maakte 142 reizen in Italië. Hij verklaarde 1297 mensen zalig en 464 heilig, zo blijkt uit gegevens van het Vaticaan. De kerkvorst hield verder ruim duizend audiënties, die naar schatting door 16,5 miljoen pelgrims zijn bezocht. Hij ontving meer dan 1430 politici, onder wie 715 staatshoofden.

Garabandal en de Rozenkrans

Eén van de vorige bisschoppen van het bisdom Santander, waar Garabandal onder valt, Mgr. Beitia Aldazabal z.g. sprak van een "aansporing tot verering van O.L. Vrouw op de traditionele, lovende wijze" als deel van de geestelijke aansporingen van Garabandal. Kennelijk zinspeelt hij hier op de rozenkrans-boodschap van Garabandal.

Nu is dat geen deel van wat zou kunnen noemen de officiële boodschappen, zoals die gegeven zijn door de H. Maagd, hetzij direct zoals in 1961, hetzij indirect zoals in 1965 bij monde van de H. Michaël.

Maar de meer uitgebreide boodschap van Garabandal bevat zeer zeker een aansporing met betrekking tot dat traditionele Mariagebed: De rozenkrans.

De H. Maagd nam de moeite de meisjes te leren dit gebed op de juiste manier te bidden: heel langzaam en aandachtig. Zij liet het hun ook bij iedere verschijning bidden en ze droegen hen op het dagelijks te doen.

Het is interessant op te merken dat O.L. Vrouw de meisjes andere gebeden op dezelfde, weloverwogen wijze leerde te bidden.

Haar eerste les in stil gebed werd gegeven op 8 Augustus 1961 aan Maria Cruz, die toen in extase was in de dorpskerk. Ziehier hoe Conchita dit in haar "Dagboek" beschrijft: "Ze begon heel langzaam de geloofsbelijdenis te bidden met de H. Maagd. Maria Cruz zei dat de H. Maagd de leiding nam en het gebed eerst zei om haar te leren hoe ze langzaam moest bidden. Na de geloofsbelijdenis zei ze het Salve Regina en toen maakte zij het kruisteken, heel langzaam en heel precies."

Bernadette Soubiroux van Lourdes ontroerde ook velen door haar gracieus en zeer devoot gemaakte kruistekens.

Leerzame bandopnamen.

De zienersjes laten Maria hun rozenkrans kussen

Bandopnamen van de kinderen terwijl ze in extase de rozenkrans en andere gebeden bidden, maken twee kenmerken van deze "zeer langzaam" gebeden teksten duidelijk.

Ieder woord wordt zeer, zeer langzaam uitgesproken en er zijn duidelijke pauzes tussen elke groep van twee of drie woorden:

"W-e-e-s g-e-g-r-o-e-t.....M- a-r-i-a.....V-o-l v-a-n g-e-n-a-d-e.....D-e H-e-e-r i-s m-e-t U....."

Vernieuwing van het rozenkransgebed en van het stil gebed. O. L. Vrouw leerde ons hoe de rozenkrans en elk gebed, stil of hardop, op een nieuwe manier te bidden. Ze zei ons dat al

deze gebeden zo langzaam gezegd moesten worden, dat we konden nadenken en liefhebben terwijl we baden.

Als we onze geest in het gebed gelegd hebben, zal ons hart volgen. Dit langzame, betekenisvolle en liefdevolle bidden van de rozenkrans en van andere gebeden voegt een heel nieuwe en voldoening schenkende dimensie er aan toe. □

Meer over pater Pio en Garabandal

Wie is Joachim Boufflet?

Joachim Boufflet werd geboren in Parijs in 1948. Zijn vader was Frans en zijn moeder van Duitse origine. Zijn doctorstitel geschiedenis behaalde hij aan de universiteit van Parijs (Sorbonne) in 1972. Na 10 jaar les te hebben gegeven, ging Boufflet zich interesseren voor het onderzoeksgebied van de spiritualiteit. Hij ontwikkelde zich tot specialist op het gebied van gestigmatiseerde personen en verschijningen en is de auteur van menig boek over deze onderwerpen. Verder is hij een goede vriend van enkele Franse bisschoppen en fungeerde hij als raadgever aan de postulatoren voor het onderzoek van de zaligverklaring van pater Pio. Ook is hij derde orde lid van de Karmelieten.

Persoonlijk getuigenis van Joachim Boufflet

"In juli 1968 had ik vier vrienden van mij uitgenodigd - eveneens studenten aan de Sorbonne universiteit - om 10 dagen naar mijn ouderlijk huis in Duitsland te komen (mijn familie van moeder's kant is Duits). We waren allen rond de 20 jaar

oud en waren actief betrokken bij de katholieke studenten-beweging op de universiteit. We praatten daarom veel over het geloof en ondervroegen elkaar over onze toekomstplannen. Voor sommigen zou dat uiteindelijk een religieuze roeping worden. Ikzelf koesterde al enkele jaren de hoop dat ik tot de Orde der Karmelieten zou mogen toetreden; een ander van onze groep - product van een totaal agnostische (ongelovige) omgeving - hikte nog tegen het moment aan haar ouders te

Joachim Boufflet

moeten vertellen over haar keuze voor het religieuze leven (niet lang daarna sloot ze zich aan bij de Zusters van Bethlehem). Deze voorbeelden geven een beetje aan wat de sfeer was waarin we ons bevonden. We spraken, gezeten in de betoverende omgeving van het Bodensee gebied, veel over religie en voegden aan onze ontspanning bovendien het genoegen toe van een regelmatig geordende dag met behulp van geloofspraktijk, het bidden van het Heilig Officie en meditatie.

Eén meisje van onze groep, Janine, was ernstig lichamelijk gehandicapt. Op een dag, terwijl we wat zaten te praten, vertrouwde ze haar grote wens aan ons toe: dat iemand in haar naam pater Pio zou gaan opzoeken en hem vragen voor haar te bidden. Zelf kon ze niet gaan, niet zozeer omdat ze gehandicapt was, maar doordat haar moeder, een atheïste, fel gekant was tegen het idee.

Ik wierp me op als vrijwilliger om in haar plaats te gaan. Toen het einde van onze vakantie in Duitsland naderde, besloot ik te

gaan liften - door dwars door Oostenrijk te trekken zou dat het gemakkelijkste gaan, dacht ik. En zo, nadat ik nog wat tijd met mijn familie had doorgebracht, ging ik halverwege augustus op pad. En inderdaad bleek vanaf de eerste dag mijn reis een vrij gemakkelijke, doordat een bus vol met pelgrims op weg naar San Damiano (een plaatsje waar naar verluidt verschijningen hebben plaatsgevonden) me oppikte; zo kon ik comfortabel blijven zitten tot deze bestemming bereikt was. Ik was wel bekend met het oord, want ik was er al eerder geweest, maar het trok me niet zo erg aan. Niettemin was ik wel zeer gebaat bij de pelgrimage die daar heen trok op die bewuste 15 augustus.

Door God's voorzienigheid ontmoette ik in San Damiano nog een andere student, Loulou, nogal een uitzonderlijke vrouw van rond de vijftig, een uitgetreden non, die inmiddels Russisch studeerde. Toen ik haar vertelde van mijn plan om naar San Giovanni Rotondo te liften, verklaarde ze dat ze me zou begeleiden en dat ze me niet zou toestaan alleen rond te zwerven over de wegen van zuid-Italië (haar zo te horen praten zou iemand bijna gaan doen denken dat het een land vol gevaren was, een soort rovers- en moordenaarsbol). Bovendien zou ze van nut voor mij zijn aangezien ze vloeiend Italiaans sprak, terwijl ik alleen maar een paar woorden kende.

Het idee stond me wel aan, en op 16 augustus vertrokken we. Drie dagen later arriveerden we tot onze grote tevredenheid (hoewel compleet uitgeput) in San Giovanni Rotondo. Ik had slechts één gedachte: pater Pio ontmoeten. Eenmaal daar, raakte ik echter behoorlijk gedesillusioneerd. Het was niet zo makkelijk als ik me had voorgesteld. Eerlijk gezegd: het was zelfs onmogelijk. De heilige priester, oud en fragiel, ontving bijna nooit meer bezoekers en op de wachtlijst voor de weinige biechten die hij nog hoorde, was al lange tijd geen plekje meer te vinden. Maar ik zou tenminste de genade krijgen om de heilige Mis bij te wonen en hem te zien omgaan met de mensen in de sacristie. Toen dat daadwerkelijk gebeurde, werd ik zo overweldigd dat ik in een vlag van vervoering raakte. Ik liet een klein briefje achter bij de portier voor pater Pio, waarin ik uitlegde waarom ik gekomen was. Hij verzekerde me dat alle verzoeken bij hem gebracht zouden worden.

In de middag van 23 augustus ging ik naar de kleine kapel van Onze Lieve Vrouw van Genade. Er waren maar twee of drie mensen aanwezig; de anderen liepen er alleen maar in om even rond te kijken. Een jonge kapucijn kwam op me af en vroeg me iets in het Italiaans. Ik verstond hem niet, maar uit zijn gebaren leidde ik af dat hij wilde dat ik hem hielp een groot kartonnen beeld van Sint

Louis, koning van Frankrijk, te dragen. Hij pakte het beeld bij het hoofd terwijl ik de sokkel nam en zo schuifelden we door een zijdeur het klooster in. Op een kleine afstand, in de schaduw van de zuilengang, zat pater Pio in een gemakkelijke stoel. Het leek of hij een dutje aan het doen was. Ik schoot vol van emotie toen ik me realiseerde hoe dicht ik zo maar incens in zijn buurt stond. Maar de jonge priester trok aan mij en dus liepen we met beeld en al de

nieuwe kerk in waar we de afbeelding van de heilige naast het altaar plaatsten. Terwijl we de sokkel drapeerden met een stuk stof en opnieuw de vazen met bloemen arrangeerden, legde de jonge kapucijn langzaam aan mij uit, in de hoop dat ik het dan zou begrijpen, dat St. Louis een derde orde lid Franciscan was geweest, dat ze zijn feestdag op de avond van de volgende dag zouden vieren (Vigilie) en dat het goed was dat juist ik, een Fransman, hem geholpen had. Ik gokte meer naar de betekenis van zijn woorden, dan dat ik begreep wat hij zij, aangezien mijn kennis van het Italiaans zo beperkt was. Uiteindelijk vroeg ik hem hoe ik terug moest komen naar de kleine kapel van Onze Lieve Vrouw van Genade. Met een gebaar gaf hij de deur aan die we zo even doorgegaan waren. Ik liep de kerk uit en ging het klooster binnen waar ik zonet ook door gekomen was. Pater Pio zat nog steeds op dezelfde plek in de tuin. Om zo dicht bij pater Pio te zijn! Een kans als deze zou nooit weer komen! Ik schoot door de kloostertuin heen en viel neer aan zijn voeten. Hij leek verbaasd. Tegelijkertijd stormden

"Wijd jezelf toe aan de Maagd van de Karmel die verscheen in Garabandal."

twee kapucijnen naar buiten, terwijl ze onverstanebare woorden gilden. Pater Pio gaf hun een teken met zijn gehandschoende hand en ze werden stil, maar bleven niettemin in de buurt. Toen keek hij streng naar mij, maar ik weet zeker dat er een spoor van vermaak in zijn ogen was. Hij legde zijn hand op mijn hoofd (ik zat geknielt tegenover hem) en hij sprak een paar woorden tot mij. De twee monniken trokken zich terug op een afstandje. Ik luisterde naar pater Pio die zijn hand op mijn hoofd bleef houden. Ik begreep zijn woorden zonder enig probleem. Ik biechtte mijn zonden, hij antwoordde, gaf commentaar op wat ik hem onthuld had en daarna genoot ik de overdonderende ervaring van het charisma dat hem was gegeven, dat van de kennis der harten. Ik voelde een diepe vrede en een diepe vrees. Ik weet niet hoe lang deze uitwisseling duurde. Tenslotte zei hij me, "Bid tot de Madonna. Wijd jezelf toe aan de Maagd van de Karmel."

"Ja, Padre. Ik bid tot Onze Lieve Vrouw van de Berg Karmel. Weet u, ik zou graag karmeliet willen worden." Hij gaf geen commentaar hierop maar herhaalde met aandrang: "Wijd jezelf toe aan de Maagd van de Karmel die verscheen in Garabandal."

Ik was met stomheid geslagen. Ik had wel vaag iets gehoord over de gebeurtenissen in Garabandal, maar ik hechtte er niet het belang aan die pater Pio's aandrang suggereerden. Ik vroeg, "De verschijningen in Garabandal?"

Hij antwoordde me duidelijk, "Ja. Dus wijd jezelf toe aan de Maagd van de Karmel die verscheen in Garabandal."

"Dus het is waar?" "Ja, het is waar (certo e vero!)" Daarna zei hij twee of drie persoonlijke dingen tegen mij. En terwijl ik vroeg om zijn zegen voordat ik opstond, besloot hij, "En zeg tegen Janine dat alles goed is, en dat ik voor haar zal bidden."

Ik was compleet vergeten waarom ik naar San Giovanni Rotondo was gekomen! Met zijn bovennatuurlijke fijnzinnigheid herinnerde pater Pio me hieraan. Wat een verwarring! Daarna ontving ik zijn zegen en stond op. Hij keek me ernstig aan en sloot toen zijn ogen. De twee kapucijnen die op een afstand waren gebleven, begeleidden me naar de kleine kapel van Onze Lieve Vrouw van Genade. Ze amuseerden zichzelf door me te duwen en me uit te schelden. Ik vroeg me

af of ze het meenden, maar eerlijk gezegd kon het me weinig schelen.

Terug in de kapel brak ik in tranen uit. Ik hilde van vreugde. Even later arriveerde mijn vriendin Loulou. Ze nam me mee naar buiten en zei, "Zo, dus jij hebt pater Pio gezien!"

Omdat mijn verbazing zo duidelijk van mijn gezicht stond te lezen, vulde ze aan, "Ik zie dat je nog niet aan de dorpsmentaliteit hier gewend bent. Hier is elk nieuwtje binnen het kwartier bij iedereen bekend."

Het duurde niet lang voordat ik het zelf ook doorhad. Tegen het einde van de middag moest ik de nieuwsgierige kruisverhoren van talrijke pelgrims doorstaan. Ik voelde me niet op mijn gemak, vooral toen ik de mening gaf dat pater Pio misschien nog maar slechts een korte tijd had om hier op aarde te lijden - het was een zeer vaste indruk die ik had toen ik bij hem was. Het was alsof ik een blasfemie geuit had, alsof de mensen overtuigd waren dat de heilige pater onsterfelijk was of zoiets. Ik besloot de volgende dag te vertrekken en Loulou stemde daarmee in.

's Avonds schreef ik pater Pio's woorden op (in het Italiaans) die ik me exact kon herinneren. Ik verliet San Giovanni Rotondo op 24 augustus 1968. Precies een maand na de dag dat ik hem gezien had, riep de Heer pater Pio tot zich.

Dit is mijn getuigenis van mijn ontmoeting met de Dienaar van God (Toen in 1997) en de exacte weergave van zijn woorden voor wat de gebeurtenissen in Garabandal betreft. □

Joachim Bouffet Parijs, 16 mei 1997

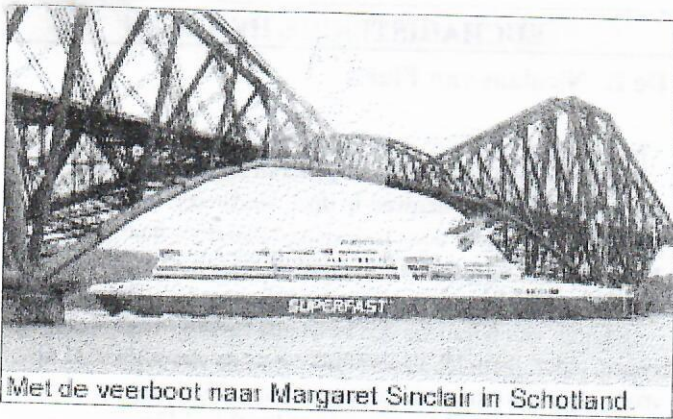
Vertaald uit het Engels door Vera v. Dijk

DE TWEE BEDEVAARTEN

1. BEDEVAART NAAR HET GRAF VAN MARGARET SINCLAIR IN SCHOTLAND

Op zondag 14 september 2003 zal de jaarlijkse Schotse bedevaart plaatsvinden naar het graf van Margaret Sinclair op het Mount Vernon kerkhof in Liberton bij Edinburgh. De plechtigheden beginnen om 2.30 Pm bij het graf van Margaret op het Mount Vernon kerkhof in Liberton bij Edinburgh, welke tot rond 3.30 Pm duren en eindigen met de zegen in de kapel van het kerkhof.

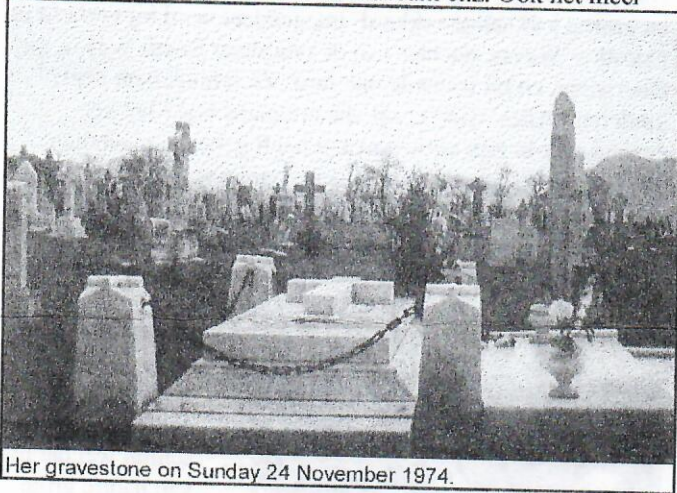
Daarna is er een plechtige geconcelebreerde Eucharistie-viering in de St. Patrick kerk in Edinburgh, de oude parochiekerk van Margaret. Hoofdcelebrant is de Aartsbisschop van Edinburgh, Mgr. Keith Patrick O'Brien. De viering begint om 4.30 pm. De St. Garabandal Centrum Nederland zal trachten ook een Nederlandse bedevaart te organiseren naar Edinburgh om zich aan te sluiten bij de

Met de veerboot naar Margaret Sinclair in Schotland.

jaarlijkse Schotse bedevaart naar het graf van Margaret. Te vertrekken op Vrijdag 12 September 2003 met de veerboot vanuit Zeebrugge naar Rosyth bij Edinburgh. Vertrektijd 18.00 p.m. Terugvaart naar Zeebrugge op Woensdag 17 September 2003 naar Zeebrugge.

Naast de bedevaart naar haar graf op Zondag 14 September 2003, zullen wij enkele markante plaatsen bezoeken in Edinburgh, waaronder het kasteel, welke stadsbeeld van de oude stad beheerst, het Schotse museum enz. Ook het meer

Her gravestone on Sunday 24 November 1974.

Loch Lomond bij Glasgow, één van de mooiste en romantische meren van Schotland en een tocht door de ongerepte natuur van de Schotse Hooglanden.. Tevens een sight-seeing tocht door de borders van zuid-oost Schotland. Met een bezoek aan het stadje Duns, waar de beroemde Franciscaanse theoloog Dun Scotus werd geboren, de pionier van het dogma van Maria Onbevleete Ontvangenis. Wij hopen een mooi middle-class hotel te vinden, even buiten Edinburgh, waar de prijzen redelijk zijn. Naast het godsdienstige aspect van deze bedevaart willen wij het culturele en de ontspanning op een evenwichtige manier daarin verweven. Pelgrimerend in een sfeer van onderlinge godsdienstzin, hartelijkheid en voorkomendheid. Zonder enige verplichting kunt u zich daarvoor voorlopig opgeven, via ons emailadres:

wim@garabandal.nl Met vermelding "Bedevaart Margaret Sinclair" Of met een gewone brief gericht aan:

Wim Langeveld. J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim. Of telefonisch: 0252/214191

Mgr. Keith Patrick O'Brien, de Aartsbisschop van Edinburgh schreef mij in een email van 31 Januari 2003 onder meer: "you and your friends from Holland would be most welcome to join our annual pilgrimage in honour of the Venerable Margaret Sinclair on Sunday 14 September 2003.....(Vrij vertaald; "Jij en je vrienden uit Holland zijn zeer welkom om zich aan te sluiten bij de jaarlijkse bedevaart ter ere van de

Eerbiedwaardige Margaret Sinclair op Zondag 14 September 2003".)

Wordt de pelgrimage te duur met een veerboot, dan overwegen wij met het vliegtuig te gaan.

Vertrek: Zaterdag 13 September 2003 vanaf Schiphol - Edinburgh. Terug: Woensdag 17 September van Edinburgh naar Schiphol.

Op dit moment is het onmogelijk uitsluitsel geven wat de kosten zijn.

Wij hopen in April de kosten-berekening rond te hebben. Gaarne zenden wij U een brochure toe over dit stralende maar korte leven van Margaret Sinclair.

2. OEFENPELGRIMAGE PER VEERBOOT NAAR GARABANDAL IN NOORD SPANJE

In September 2004 wil de Stichting Garabandal Centrum Nederland een z.g. oefenpelgrimage per veerboot naar Garabandal in Nd. Spanje organiseren, als een soort generale repetitie naar het Grote Wonder, welke in één van de komende voorjaren gaat gebeuren.

Of het doorgaat hangt af van het aantal deelnemers en of het

In Sept. 2004 met de veerboot naar Santander?

financieel haalbaar is. Vervolgens, het 'Grote Wonder' al of niet heeft plaatsgevonden, dat H. Vader nog leeft, maar vooral of Wim Langeveld geïnspireerd is, ja of nee. Wat de kosten zijn is valt op dit moment niet te zeggen.

Als u interesse heeft om aan deze 'generale repetitie' deel te nemen kunt u zonder enige verplichting een Email sturen naar wim@garabandal.nl. Met opgave van uw naam, adres, leeftijd, geslacht, eventuele ziekte, invaliditeit, of gehandicapt.

U kunt ook gebruik maken van ons mapje Pelgrimsvervoer en gebruik maken van het submapje Aanmelden. Alleen bij de ruimte Opmerkingen vermelden dat het hier om de oefenpelgrimage gaat in September 2004 en niet om de bijzondere pelgrimage per veerboot naar het Grote Wonder in Garabandal.

Of per gewone brief, geadresseerd aan:

St. Garabandal Centrum Nederland Wim Langeveld, J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim. tel. 0252/214191

Voor de geestelijke verzorging vragen wij priesters, diakens, religieuzen enz.

Wij zoeken voor de begeleiding en verzorging van zieken, invaliden, bedlegerigen en bejaarden voor deze oefenpelgrimage dokters uit diverse medische disciplines, verpleegkundigen, begeleiders en begeleiders.. Ook mensen die redelijk het Spaans beheersen zijn van harte welkom om als tolk hun diensten te verlenen. Mensen met organisatorische talenten zijn ook van harte welkom.

In onze vorige Nieuwsbrief Nr. 10 van Dec, 2002 hadden wij strookje bijgevoegd waarin u zich zonder enige verplichting kon opgeven voor deze z.g. oefenpelgrimage. Ruim 70 geïnteresseerden hebben zich opgegeven. Vanzelfsprekend veel te weinig voor een veerboot. Maar wij wachten de verdere ontwikkelingen rustig af.

De gebeurtenissen van Garabandal komen steeds dichterbij. Het is misschien mogelijk dat het Grote Wonder in dit jaar gebeurt in de maanden Maart-April of Mei, tussen de 8ste en de 16de. Gezien in het licht van verslechterende politieke ontwikkelingen rond Irak, en het zorglijk optreden van de laatste Stalinistische staat, Nrd Korea. De Waarschuwing zal dan komen om onder meer de mensheid voor een 3e wereldoorlog te behoeden.

Alhoewel er in deze maanden op een Donderdag geen feestdag is van een jonge Eucharistische martelaar. Misschien een onbekende martelaar.

Dan is het praktisch onmogelijk om een veerboot te charteren.

De gezondheid van de H. Vader is een groot mysterie

Dan kunnen wij U slechts adviseren hoe U het beste naar Garabandal kunt reizen.

Mocht het Grote Wonder in het voorjaar van 2004 gebeuren dan is het misschien mogelijk dat wij een veerboot kunnen charteren zonder dat daar een oefenpelgrimage aan vooraf gaat.

Een ieder die de beelden op de T.V. zag van de H. Vader voor enige maanden terug, dacht dat hij spoedig zou heengaan. Nu is zijn gezondheid minder zorglijk dan voorheen, en wil hij dit jaar niet alleen Spanje maar ook o.m. Mongolië bezoeken. Als hij eens zal sterven en het Grote Wonder is niet gebeurd dan roept dat een groot probleem op. Omdat alle insiders ervan overtuigd zijn, gezien de uitlatingen van Conchita, dat deze Paus het Grote Wonder zal zien, waar hij zich ook zal bevinden. Op deze wereld dan wel te verstaan.

De Stichting zal dan een beslissing nemen of zij doorgaat met haar werk om de gebeurtenissen en de Boodschappen van Garabandal in Nederland en België te verspreiden of ermee zal stoppen. Is het negatief dan gaat de oefenpelgrimage in September 2004 ook niet door.

In ons denken en handelen laten wij ons leiden door Maria, de "Sterre der Zee", die maar één zorgt heeft, haar kinderen behouden te laten aankomen in het eeuwige Vaderland. □

Heer Jezus Christus, Zoon van de Vader, zend nu Uw Geest over de aarde. Laat de Heilige Geest wonen in de harten van alle volkeren, opdat zij bewaard mogen blijven voor verworping, rampen en oorlog.

Moge de Vrouwe van alle Volkeren, die eens Maria was onze voorspreekster zijn. Amen

EUCCHARISTISCHE HEILIGEN

De H. Nicolaas van Fluë.

Nikolaus von Flue is op 21 Maart 1417 te Sachseln in Obwalden, Zwitserland geboren uit een familie die reeds meer dan vier eeuwen in deze landstreek bekend was. overigens meer door haar deugd dan door haar rijkdom," zegt een oude biograaf. Onbemiddeld waren zijn ouders overigens blijkbaar niet. Voor de Zwitserse Cantons waren de jeugdjaren van Nikolaus een bewogen tijd met veel oorlog en zware nederlagen. De knaap interesseerde zich blijkbaar al vroeg voor die nationale gebeurtenissen; hij droeg op vijftienjarige leeftijd het zwaard en heeft in 1436 meegevochten tegen de Oostenrijkers. Hij moet een gezonde vrolijke jongen zijn geweest, opvallend vroom. maar "geen krukhoofd". zegt Robert Durrer. archivaris van Nidwalden in zijn groot critisch werk in twee delen, tezamen 1300 bladzijden. getiteld: Bruder Klaus. -Die ältesten Quellen über den seligen Nikolaus von Fluë, sein Leben und seinen Einfluss".

Zin om priester te worden of om naar het klooster te gaan, had Nikolaus niet, hoewel zijn moeder dit bij hem veronderstelde en gaarne had aangewakkerd. Integendeel werd hij verliefd op Dorothea Weyss. dochter van de raadsheer Ruedi Weyss, uit Oberwilen, en hij trouwde met haar. Ze schonk hem negen kinderen. Alles wijst er op, dat Nikolaus von Fluë het gezinsgeluk in zijn volle omvang heeft gekend en genoten.

In zijn eerste huwelijksjaren is hij opnieuw ten oorlog opgeroepen: te Ragaz in de slag tegen de Oostenrijkers op 6 Maart 1446 streed hij als commandant. In zijn gezin teruggekeerd. werd hij aldus lid van de raad, vervolgens ook van de rechtbank. eindelijk afgevaardigde van zijn

gemeente, Fluëli. Maar hij bleef levenslang analphabeet. Het schijnt wel. dat hij van nature grote invloed uitoefende op zijn omgeving. Doch in 1465 legt hij plotseling zijn openbare functies neer en twee jaar later verlaat deze gelukkige huisvader zijn gezin en zoekt de eenzaamheid. eerst als pelgrim. daarna als kluizenaar. Hij betrok. zegt zijn volgeling Hans von Waldheim,

Broeder Klaus en zijn vrouw Dorothea.

"syne cluss an eyne wilden ende undir den alpen do die gemmese und die steynboeke wonen und louffen". In deze verlatenheid heeft hij twintig jaar lang geheel in God verzonken geleefd; hier kreeg hij zijn beroemde visioenen; hier trok hij enkele leerlingen en hun innig-vrome omgang evenaart de aantrekkelijke eenvoud der Bloemekens van Sint Franciscus. Zijn uiterlijk bestaan was bar van strenge boetvaardigheid. zijn innerlijke leven vloeide over van de zoetheden der goddelijke vertroosting. Zijn mystieke leer

vatte hij samen in zijn lijfspreuk: „Fried ist Allweg in Gott" (Vrede is er altijd in God). Door zijn volgelingen is ze, grotendeels onder zijn dictaat, te boek gesteld.

Die leer is door Sint Petrus Canisius voor de eerste maal kritisch onderzocht, en hoewel de schijnbaar eigenzinnige gehoorzaamheid van Broeder Klaus aan zijn roeping iets stuitends schijnt te bevatten, daar hij vrouw en kinderen in de steek liet om in eenzaamheid zijn God te zoeken, heeft onze Nijmeegse heilige, die een voorzichtig man was, de conclusie uitgesproken: "Er is niets in het leven of in de leer van Nikolaus von Unterwalden, dat strijdt met de overlevering van de heilige katholieke Kerk."

Kanunnik Heinrich Gundelfingen van Beromiinster, die in 1488 de eerste levensbeschrijving van Broeder Klaus te boek stelde: "Historia Nicolai Unterwaldensis eremitae" (Geschiedenis van de kluizenaar van Unterwald), verhaald daarin de volgende anekdote: "Men vroeg hem: Broeder Klaus, gij leidt een al te streng leven, strenger, zegt men, dan enig priester, zelfs de Karthuizers; zijt ge nu niet bang, dat ge aldus op een verkeerde weg terecht komt en zodoende toch uw doel nog missen zult? Hierop antwoordde hij: Als ik nederig ben en ik heb het geloof, dan kan ik nooit op een verkeerde weg terecht komen." In de jaren, die onmiddellijk voorafgingen aan zijn afscheid uit de wereld, heeft Broeder Klaus nochtans hevige gewetenskwellingen gekend. Hij was inderdaad beangst, dat hij de ware weg naar het heil nooit vinden zou.

Toen leerde Heini am Grund hem het Lijden van Christus overwegen en sedertdien was hij volkomen gerust. Door de navolging van de Mens Christus ons verenigen met de God Christus, is de praktijk zijner mystiek.

Hij drukt dit uit in een kort, dichtelijk gebed, waarvan verscheidene lezingen bestaan, doch dat als volgt kan worden vertaald:

Mijn Heer en mijn God, neem van mij weg wat mij belemmert te komen tot U.

Mijn Heer en mijn God, voeg aan mij toe wat mij in staat stelt te leven met U.

Mijn Heer en mijn God, neem "mijzelf" van mij weg opdat ik aan niemand behore dan U.

De drie stadia van het mystieke leven, de reiniging, de verlichting en de vereniging, zijn in dit hartelijke schietgebed op primitieve wijze aangeduid. (Anton v. Duinkerken)

De H. Eucharistie, het voedsel van broeder Klaus

Het oudste gedrukte verhaal over broeder Klaus, rond het jaar 1487, het jaar van zijn sterven, is het z.g. Pelgrims traktaat van de Beierse staatsbibliotheek in München.

Daarin vertelt een pelgrim, die de Heilige in Ranft bezocht had, over zijn indrukken.

Hij begint met volgende woorden:

"Toen in de vreemde was en plaatsen van genade en boete bezocht, daar vond ik een mens, zijn naam was broeder Klaus. Toen ik hem ontmoette, verheugde mijn hart zich. Want ik zag in hem een Godswonder, van een mens die zonder voedsel leeft."

Zeker is het wonder, dat broeder Klaus 20 jaar lang zonder voedsel, alleen door de H. Communie leefde, op zich niet het wezenlijkste van zijn leven. Maar het is toch in zekere mate de bevestiging van zijn heiligheid, de bekroning van zijn sterk geloof en voor ons een onoverzienbaar teken voor het centraalste geheim: de werkelijke Tegenwoordigheid van Christus in het H. Sacrament. Als de geconsacreerde Hostie

alleen gewoon brood en enkel een symbool van Christus was, zo kan zeker geen mens daarvan alleen in leven blijven. Broeder Klaus heeft gezegd "Wanneer ik de buurt van de priester kniel en hem zie, hoe hij de Goddelijke spijs tot zich neemt, of als ik zelf waardig wordt geacht ze te ontvangen, dan wordt heel mijn gemoed zo van hemelse troost overweldigd, dat ik als het ware daarin zwem en de overvloed zich ook in het lichaam uitstort. Dat is het, wat mij voedt en alle andere voedsel doet vergeten."

Ik ben het levend brood, dat uit de hemel is neergedaald, zo iemand eet van dit brood, zal hij in eeuwigheid leven.

En het brood, is mijn vlees voor het leven van de wereld. (Joh. 6: 51)

Als ons geloof helder en sterk genoeg en onze Godsliefde volkomen was, konden wij allen de genezende, belevende en voedende werking van het H. Sacrament wonderbaarlijk ervaren.

Wat reeds de H. Paulus aan de Christenen van Corinthe had geschreven, is ook vandaag ernstig te overwegen: "Wie dus op onwaardige wijze het Brood eet of de kelk des Heren drinkt, bezondigt zich aan het Lichaam en Bloed des Heren. Laat dus een ieder zichzelf onderzoeken, en dan eerst eten van het Brood en drinken uit de kelk. Daarom zijn er onder u zoveel zwakken en zieken, en zijn er zo velen ontslapen. (1 Kor. 11, 27-30)

Toen broeder Klaus eens het H. Misoffer in de kerk van Sint Nicolaas bijwoonde, zagen zijn broer Peter van Fluë en Hans Bergmann in een visioen een boom in de kerk omhoog groeien, waarvan de bloesems op de aanwezige gelovigen vielen. Op de hoofden van de ene verdorden ze op de anderen niet. Broeder Klaus gaf daarvoor van verklaring: "De mensen op wier hoofden de bloesems fris bleven, hadden vrome aandacht en berouw in het hart, de anderen niet." Uit het boekje: "Brüder Claus", van Paul Kathriner.

Broeder Klaus stierf in zijn kluis te Ranft bij Sachseln op 21 Maart 1487, op zeventigjarige leeftijd. Hij overleed op zijn verjaardag en werd op Hemelvaartsdag 15 Mei 1947, door Paus Pius XII Heilig verklaard. Zijn feestdag valt op 25 September. □

HEROPRICHTING GILDE VANDEN HEILIGHEN GHEBENEDIDEN SACRAMENTE VAN MIRACULEN EN VAN DE NYEUWERVAERT

In dit blad van de vrienden van Garabandal sprak Wim Langeveld reeds over de historie van het Heilig Sacrament van Niervaert. (Nieuwsbrief Nr.8 Febr.2002) De vondst in de moeren van Niervaert (Klundert) omstreeks het jaar 1300, de overbrenging naar Breda in 1449 en het zoekraken van de Hostie, vermoedelijk tijdens de beeldenstorm van 1566. Het bestuur van de Broederschap van het Heilig Sacrament van Niervaert stelde medio 2002, in samenwerking met historici en bisdom, een onderzoek in naar de geschiedenis van deze vereniging. Het onderzoek concludeerde dat er drie verschillende verenigingen actief zijn geweest in het Bredase. De algemene ledenvergadering van 12 december 2002 besloot unaniem tot heroprichting van het middeleeuwse Gilde van het Heilig Sacrament van Niervaert.

Het Gilde.

Veertien jaar na de overbrenging van de Hostie werd te Breda opgericht: "die gilde vanden heilighen ghebenediden Sacramente van miraculen en vand Nyeuwervaert". Een afschrift van de kaart (reglement) vind men in een oud

handschrift in het stadsarchief van Breda. Zowel mannen als vrouwen konden lid worden. De leden droegen speciale mantels voorzien van hun Gildenteken, een afbeelding van de Hostie. De reformatie zorgde voor moeilijke tijden. Na een laatste

De vinding van de Miraculeuse Hostie in Niervaert. (Klundert)

vermelding in het Gildenboek, daterend vijftienhonderd negentig, leidde het Gilde een sluimerend bestaan.

Ondanks de reformatie bleef het grootste deel Bredanaars Katholiek. Ze richtten op verschillende plaatsen in de stad schuilkerken in. In de schuilkerk van de Heilige Barbara aan de Brugstraat werd in 1697 'de confrérie van het Heilig Sacrament' opgericht. Deze confrérie besteedde aandacht aan de geschiedenis van het Mirakel van Niervaert maar was in doel- en

tenaamstelling wezenlijk verschillend van het Gilde. De confrérie is, in tussenpozen, actief geweest tot 1966. Ze namen jaarlijks deel aan de Stille Omgang die, voornamelijk in het begin van de twintigste eeuw, vele duizenden bezoekers trok.

Bij een hernieuwde belangstelling voor het Heilig Sacrament van Niervaert is op 23 oktober 1994 de Broederschap van het Heilig Sacrament van Niervaert opgericht. Deze Broederschap wordt opgericht op Sacramentsdonderdag, 19 juni 2003, met toestemming en onder bescherming van de burgemeester en de bisschop van Breda, het middeleeuwse Gilde van het Heilig Sacrament van Niervaert na 540 jaar opnieuw op.

Het definitieve programma van de heroprichting wordt in een volgende nieuwsbrief opgenomen. Noteert u alvast in uw agenda:

Donderdag 19 juni 2003 Sacramentsdag

19.00 uur; ondertekenen akte van heroprichting door de bisschop van Breda, Mgr. Dr. M.P.M. Muskens in de kerk van het Begijnhof met aansluitend een gebedstocht door de binnenstad van Breda.

19.30 uur; Pontificale Eucharistieviering in St.

Antoniuskathedraal met aansluitend het

vervolg van de gebedstocht en een afsluiting in de kerk van het Begijnhof.

Het Gilde stelt zich ten doel om geïnspireerd door het wonder van het Heilig Sacrament van Niervaert devotie te vragen en aandacht te bevorderen voor het Heilig Sacrament van de Eucharistie. Tevens onderzoekt ze de geschiedenis van Niervaert's Sacrament van Mirakel en geeft er bekendheid aan.

U kunt het werk van de Broederschap steunen door lid of donateur te worden. Voor meer informatie kunt u contact

opnemen met de voorzitter, de heer M.M.M. Rasenberg, Vloed 54, 4813 PE Breda, tel. (076) 5204055 of per e-mail broederschap@wanadoo.nl. Donaties kunt u storten op rekening 7211270 t.n.v. de Broederschap van het Heilig Sacrament van Niervaert. □

Martin Rasenberg 28 Febr. 2003

INFORMATIE

**De 5de Internationale Gebedsdag
ter ere van de VROUWE VAN ALLE VOLKEREN
zal plaatsvinden op Pinksteren 2003:**

**Zaterdag 7 juni 2003, late namiddag:
vooravondprogramma**

Zondag 8 juni 2003, van 8 tot 18 uur: Hoogfeestelijkheden

**Maandag 9 juni 2003, vroege ochtend:
afsluitende Eucharistieviering**

Elke 2^e Zondag van de maand is er uitstelling van H. Sacrament van 3 tot 5 uur in de middag in het Begijnhofkerkje aan de Catharinastraat in Breda. De overige zondagen is het kerkje geopend van 3 tot 4 uur in de middag.

Wij hopen dat in de toekomst het Begijnhofkerkje elke Zondagmiddag geopend zal zijn met uitstelling van het H. Sacrament voor Stille Aanbidding.

Inlichtingen: Martin Rasenberg 076-5204055 of Wim Langeveld. 0252 -214191

De Stem van pater Pio

2 maandelijks tijdschrift

Adres; Torenstraat 2

5258 ET Berlicum

abonnement 22 Euro per jaar.

Uitgave van de Stichting

De stem van Pater Pio

Torenstraat 2

5258 ET Berlicum

Biografie over Pater Pio: - 13,60 Euro

Pater Pio Brieven. 1910-1922 - 30 Euro.

Bij de St. Garabandal Centrum Nederland Postbus 271, 2280 AG Rijswijk is een videoband verkrijgbaar over de

1. Verschijningen en gebeurtenissen in Garabandal. Prijs: 18 Euro Inclusief port

Brochures:

2. De encyciek Mysterium Fidei van Paus Paulus VI van 3 Sept. 1965 over de leer en de verering van de H. Eucharistie. Prijs 2.30 Euro Inclusief porto
3. **De Schotse vereerder van het H. Sacrament, Margaret Sinclair.** Prijs 2 Euro- Incl. porto
4. De Verschijningen van, O.L. Vrouw in Garabandal. Prijs: 2.30 Euro,- Incl. porto.
5. Het Dagboek van Conchita. Prijs 3,- Euro, Inclusief porto
6. Enige meditatie en raadgevingen voor het H. Sacrament. Prijs: 2 Euro incl.port

LEVE CHRISTUS IN HET H. SACRAMENT